

ANKE WERKER

Mijn soundtrack van groep 8

TONEELLEZEN

zwijzen

Wie zijn wij?

Stan

Stan kan geweldig pianospelen en is de hoofdpersoon van dit boek.

Ollie

Ollie is een vriend die Stan al heel lang kent.

Shirley

Stans beste vriendin heet Shirley. Ze praat veel en houdt van skateboarden.

Mam, Steven, Annemieke en Freddie

Mam is impulsief en ondernemend. Ze wil graag duurzaam leven en volgt daarin de laatste trends. Ze is getrouwd met Steven. Hij is rijk en net zo veranderlijk als zij. Annemieke, Stans stiefzus, zit al op de middelbare school. Hun hond heet Freddie.

Oma

Oma komt logeren. Ze is zorgzaam en supertrots op Stan.

Ricardo en Rafik

Ricardo is de meester van groep 8.
Rafik zit bij Stan en Shirley in de klas.

Dad

Dad is de vader van Stan.
Hij heet Jonathan en
woont in Londen.

Liz Faes

Zij is de makelaar.

Marieke

Zij bouwt het tiny house.

Alfred

Alfred geeft Stan
al jaren pianoles.

Fiep

Stans tante Fiep heeft een eigen theater,
waar ze ook woont.

Jongen

Deze jongen is een leerling
op de talentschool.

Mijn soundtrack van groep 8

Anke Werker
met tekeningen van Katrien Holland

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijsen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijsen, voor een leven lang leesplezier!

Dit boek is geschreven op **AVI-niveau E6+**. Dit betekent dat er fragmenten op diverse niveaus in voorkomen. Kinderen oefenen de AVI-niveaus M6, E6 en M7.

1e druk 2022

ISBN 978.90.487.4325.4

NUR 283

© Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg, 2022

Tekst: Anke Werker

Illustraties: Katrien Holland

Foto auteur: Monique de Wit

Voor België:

Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2022/1919/015

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of vervoelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsenauteursrecht.nl.

Inhoud

Eerst even dit ...	8
We gaan tiny!	10
Binnenkort verleden tijd	13
De makelaar	19
Toverwoord	22
Zombie	26
Rockende oudjes	31
Flink aan de bak	37
Bijpraten met dad	43
Badkuip of houtkachel?	48
Een wát?!	52
Vijfendertig letters	55
Kruimels tussen de toetsen	59
De kuifmangabey	62
Alles zit tegen	65
Lekker galmen	70
Hoe zit het nou?	75
Surprise!	79
Podiumdier	81
Welk afscheidsfeest?	85
Daar gaan ze weer!	88
Te koop?	91
De allerleukste school	93
Het past prima!	96
Het kwam door Ollie	101
Soundtrack	104

Eerst even dit ...

Welkom in mijn verhaal. Ik ben Stan. In dit boek lees je alles over mijn laatste maanden in groep 8. Wat zeg je, een drukke tijd? Inderdaad. Je zou denken dat de eindtoets plus auditie doen op een talentschool voor muzikanten al spannend genoeg is. Maar mijn moeder en Steven – mijn stiefvader – bleken nog een extraatje in petto te hebben. Het begon allemaal toen mijn moeder een programma zag over een *tiny house* ...

Je leest mijn verhaal als een toneelstuk, samen met iemand anders. Er zijn veel personages, dus je kunt steeds weer in de huid van een ander kruipen. De ene keer ben je bijvoorbeeld mij of mijn oudere stiefzus Annemieke, de andere keer mijn pianoleraar Alfred of mijn beste vriendin Shirley.

Aan het begin van ieder hoofdstuk kun je zien welke personen erin meedoen. Spreek samen af wie welke rol leest. Als er meer dan twee rollen zijn, staat in de *blauwe inleiding* uitgelegd hoe de rollen verdeeld kunnen worden. Spreek ook af wie die inleiding leest, en de *schuingedrukte* tussenstukjes.

Als jullie met meer dan twee zijn, kan de derde persoon de tussenstukjes lezen en ook een paar personages spelen.

Mijn *tips & tricks* bij het hardop lezen:

- Mijn naam is dus Stan. Je kunt 'Stan' zeggen met een a, of 'Sten', met een e. Ik ben half Engels, half Nederlands. Ik luister naar allebei!
- Wat een *tiny house* precies is, lees je meteen in het eerste hoofdstuk. Je spreekt het uit als 'tainie hous'.
- Mijn vader is Brits. Ik noem hem *dad*. (Dat klinkt dus als 'ded'.) Voor een Engelsman spreekt hij best goed Nederlands, alleen wel met een accent, en hij gooit er ook regelmatig wat Engels tussendoor.
- Lees de tekst met gevoel. Als je HOOFDLETTERS ziet, mag je hard praten of zelfs schreeuwen. Maar soms wordt er juist gefluisterd. Dan zijn de letters klein.
- Soms eindigt een zin met een lang streepje, zo –. Dan wordt de zin afgebroken, bijvoorbeeld omdat degene die aan het woord was in de rede wordt gevallen.
- Drie puntjes ... betekenen een korte pauze. Let ook goed op andere leestekens. Een vraagzin klinkt anders dan een gewone zin, en een zin met een uitroepteken ook.
- Er zijn hoofdstukken waarin gezongen wordt. Muziek geeft kleur aan alles! Net als de soundtrack van een speelfilm. Als je niet precies weet hoe een liedje gaat, kun je het waarschijnlijk wel vinden op YouTube. Voor titels en zo kun je op bladzijde 107 kijken.

Veel leesplezier samen!

We gaan tiny!

Het is 27 december. Sommige mensen noemen deze dag ‘derde kerstdag’. Maar voor Stan is van het gezellige kerstgevoel weinig meer over. Zijn moeder en Steven hebben net iets verteld wat insloeg als een bom. De Top 2000 staat nog wel aan op de radio, maar de sfeer in huis is omgeslagen van warm naar onder het vriespunt. Stan en zijn stiefzus stampen de woonkeuken uit. Annemieke grist haar winterjas van de kapstok en marcheert de deur uit, naar haar vriendin Barbara. En Stan vlucht naar zijn zolderkamer.

Ollie

Doe eens rustig, man. Waarom kom je zo de trap op denderen? De vloer trilt ervan.

Stan

Jij hebt makkelijk praten. Wacht maar tot je hoort wat ik net heb ontdekt.

Ollie

Wat dan?

Stan

Je raadt nooit wat mama en Steven nu weer hebben bedacht! Het is typisch weer zo’n voorbeeld van hun impulsieve gedoe. Net als die fietsvakantie door Spanje vorige zomer. Iedere idioot snapt dat het in de zomervakantie veel te warm is om daar te gaan fietsen in de brandende zon. Of die vlindertuin die ze zouden aanleggen

achter de paardenstallen. Trouwens, het was ook een belachelijk plan om ruiterretraites met yogasessies te gaan aanbieden als je zelf niets van paarden afweet.

En –

Ollie

Wat?

Stan

Wat wát?

Ollie

Wat voor idee hebben ze nou weer verzonnen?

Stan

O, nou, hou je vast. Dit is zo idioot dat je het niet zult geloven. Ze willen *tiny* gaan.

Ollie

Ze willen *wát* gaan?

Stan

Ze willen *tiny* gaan.

Ollie

Ja, dat hoorde ik wel. Maar wat betekent dat?

Tiny is Engels voor ‘klein’. Maar wat willen ze klein gaan doen? Van die kleine hondjes gaan houden, hoe heten ze ook alweer, chihuahua’s? Of dwergschnauzers? Of minibeeldjes verzamelen van Swarovski-kristal?

Stan

Ze willen klein gaan wonen. Kun jij het je indenken? Dat wij allemaal samen in zo’n minihuisje moeten passen? Ik dacht het niet. Waar zou Annemieke al haar spullen moeten laten? Die duikuitrusting is nou niet bepaald *tiny* te noemen. En een SUP-board is veel groter dan je denkt. En vergeet haar boeken niet! Zo’n *tiny house* is al te klein voor alleen Annemiekes spullen. Waar moet – Rustig, rustig. Wat is een *tiny house* precies?

Ollie

Stan

Een *tiny house* is een minuscuul klein huisje. Je kunt het met het blote oog nauwelijks zien. Het past met gemak hier in mijn slaapkamer. Wacht, ik zal het googelen.

Stan pakt zijn laptop en klapt hem open. Hij typt 'tiny house' in bij de zoekbalk. Als de zoekresultaten er zijn, klikt hij op 'afbeeldingen'.

Stan

Kijk, zo zien ze eruit.

Ollie

Gewoon een soort caravan, dus?

Stan

Ja, eigenlijk wel. Dat zei ik ook tegen mama toen ze daarnet over hun plannen vertelde. Maar volgens haar is een tiny house iets totaal anders dan een caravan. 'Tiny houses zijn volwaardige woningen, Stan,' zei ze. 'Met alles erop en eraan. Badkamer, keuken, wasmachine, noem maar op. Het is een andere manier van leven, in een kleinere ruimte met elkaar. Daardoor krijg je een kleinere ecologische voetafdruk.'

Ollie

Hè? Volwaardige woning? Ecologische voetafdruk? Waar gaat dit over?

Stan

Dat het wel degelijk een echt huis is, alleen is het beter voor het milieu.

Ollie

Aha, op die fiets.

Stan

Maar het betekent dus ook dat we gaan verhuizen. Alsof ik nog niet genoeg aan mijn hoofd heb de komende tijd, met het toelatingsexamen en de eindtoets.

Binnenkort verleden tijd

*S*tan ligt languit op zijn bed en staart door het dakraam naar de boomtoppen en de donkergrijze lucht. Het is pas halfvier, maar het begint al te schemeren. Van beneden komt een geur van knoflook en uien aanzweven. Zijn oma logeert een paar dagen bij hen en zij kookt vandaag. Ze maakt pindasoep, een recept van haar moeder uit Suriname.

Stans boze bui begint te zakken en hij merkt dat hij trek heeft. Maar voordat hij kan opstaan om naar beneden te lopen, gaat zijn telefoon. Het is een Facetime-oproep.

Wie Shirleys rol leest, doet op het laatst ook de zinnen van oma.

Stan

Hoi, Shir.

Shirley

Hee, Stan, moet je dit zien! Portugal is een surfparadijs!

Shirley houdt van videobellen. Ze grijnst breed, loopt een stukje en verdwijnt dan van het scherm. Stan krijgt een zonnig strand te zien en een zee met hoge golven. De stipjes in het water zullen wel surfers zijn, vermoedt hij. Alles is te klein om het duidelijk te zien en bovendien is het beeld schokkerig. Het geluid is ook nogal onduidelijk.

Shirley ... zo ... aaf hie ...
 Stan Wat? De verbinding is slecht. Zoaafie? Is dat
 Portugees?
 Shirley NEE! HET IS ... GAA ... IER.
 Stan Het is gaa-ier? Wat zeg je? Ooo, het is gaaf hier?
 Shirley JAAA! IK ... AAR MIJ ... MER.
 Stan Hè? Ikaarmijmer?

Wat bedoelt ze? denkt Stan. Hij ziet een tijdje niets en hoort gesuis en gestommel. Misschien de wind? Shirleys teenslippers die tegen haar voetzolen klepperen? Zijn beste vriendin is deze kerstvakantie met haar ouders in Portugal, bij vrienden met een buitenhuis aan zee. De mazzelkont. Het is daar een stuk warmer en zonniger dan in het druilerige Nederland.

Shirley Zo beter? Ik ben teruggegaan naar het huis van
 Manuel en Gabriela. Kijk, dit is mijn kamer.
 Stan Veel beter. Wat een luxe kamer!
 Shirley Breedbeeldtelevisie, kingsize bed en een eigen
 badkamer. Ik wist niet dat mijn ouders zulke rijke
 vrienden hadden!
 Stan Ben je al wezen surfen? Die golven zijn echt vet!
 Shirley Meteen toen we hier aankwamen! Maar gisteren
 en eergisteren mocht het niet, omdat het kerst
 was.
 Stan Het is vreselijk daar, dat is duidelijk.
 Shirley Maar we hebben gisteren wel iets bijzonders
 gezien.
 Stan Wat dan?
 Shirley We zijn naar Ourém gegaan, een stad waar
 voetstappen van dinosaurussen in de rotsbodem
 bewaard zijn gebleven. In het Engels heet het het

Hoi, ik ben Stan. Er gebeurt een hoop in mijn leven. Ik zit in groep 8, doe auditie voor de muziektalentschool en nu heeft mijn moeder ook nog bedacht dat we gaan verhuizen. Naar een tiny house, want dat is hip én duurzaam, zegt ze. Volgens mijn vriendin Shirley moet ik me er niet druk om maken. Maar zij heeft makkelijk praten ... Past de piano wel in zo'n klein huisje? Kan onze hond Freddie wel mee? En dan heeft de meester ook nog grootse plannen voor het afscheidsfeest van onze klas. Iets te groot misschien?

Je leest dit verhaal samen en hardop. Net als bij een toneelstuk verdelen jullie de rollen. Soms moet je zingen, fluisteren of zelfs blaffen. Leef je in en ... toi toi toi!

met tekeningen van Katrien Holland

NUR 283

ISBN 978-90-487-4325-4

9 789048 743254

